

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19722,Zimand-Roman.html>
20.05.2024, 02:03

Zimand Roman

Roman Zimand, ur. 16 XI 1926 we Lwowie, zm. 8 IV 1992 w Warszawie. Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, kierunek filozofia (1952), doktorat (1961), habilitacja (1964).

1940 deportowany do Kazachstanu, od 1945 w Polsce.

1945–1948 w PPR, 1948–1957 w PZPR (wykluczony za rewizjonizm), aktywista organizacji młodzieżowych, w czasie studiów członek Akademickiego Związku Walki Młodych Życie oraz Związku Akademickiego Młodzieży Polskiej.

1945 publicysta „Trybuny Dolnośląskiej” i kierownik Wydz. Polityczno-Wychowawczego Zarządu Wojewódzkiego ZWM na Dolnym Śląsku, 1948–1949 sekretarz red. „Po Prostu”, 1949–1950 redaktor w Wydz. Wydawniczym Centralnej Szkoły PZPR, 1951–1954 wykładowca materializmu historycznego i estetyki marksistowskiej na UW, w ASP i w Instytucie Kształcenia Kadr Naukowych przy KC PZPR. 1954–1956 dziennikarz „Trybuny Ludu”, 1956–1957 ponownie w „Po prostu”. Od 1958 pracownik naukowy Instytutu Badań Literackich PAN.

1957–1962 współpracownik Klubu Krzywego Koła.

1960–1968 współpracownik tygodnika „Argumenty”.

[Obserwator](#) procesów uczestników Marca 1968, kolporter wydawnictw emigracyjnych przywożonych przez tzw. taterników, wysyłał na Zachód informacje o sytuacji w Polsce. W 1971 organizator społecznej obrony Jerzego i Ryszarda Kowalczyków. Od 1976 autor w niezależnych i emigracyjnych wydawnictwach, współpracownik PPN. Uczestnik spotkań TKN.

Od 1980 w „S”; współzałożyciel Towarzystwa Krzewienia i Popierania Nauki. 27–30 X 1981 organizator sesji naukowej „Literatura źle obecna” w IBL PAN o polskiej literaturze emigracyjnej, 11–13 XII 1981 współorganizator Kongresu

Miejsce urodzenia Lwów

Data urodzenia 16-11-1926

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 8-04-1992

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Kultury Polskiej.

13 XII 1981 internowany, przetrzymywany w Ośrodku Odosobnienia w Warszawie-Białołęce i Jaworzu, (rektor obozowego uniwersytetu), 29 IV 1982 zwolniony. Sygnatariusz listu z 26 XII 1982 w obronie aresztowanych członków KK. 1982–1986 opiekun merytoryczny (z Aliną Brodzką i Januszem Sławińskim) seminarium w IBL PAN: „Zaniedbania historyków literatury”; sprowadzał sprzęt poligraficzny z zagranicy, kolporter wydawnictw podziemnych. 1984–1989 redaktor (z Januszem Sławińskim) „Almanachu Humanistycznego”.

1989 inicjator (z Czesławem Bieleckim) Porozumienia ponad Podziałami.

Autor artykułów i esejów (ps.: Leopolita, L., Lwowiak, R.H., (RZ), R.Z.) w czasopismach m.in.: paryska „Kultura”, „Głos”, „Krytyka”; książek i opracowań, m.in. *Po co Partii potrzebna jest Partia* (PPN, 1976), *Trzy szkice z lat 1978–79* (KOS 1981), *Nowotko – Mołojec. Z początków PPR. Nieznane relacje Franciszka Jóźwiaka i Władysława Gomułki* (Głos, 1981), *Piołun i popiół [Czy Polacy i Żydzi wzajem się nienawidzą?]* (1987), *Moim zdaniem. Las rzeczy politycznych* (Wyd. Grup Politycznych „Wola”, 1987), *Czas normalizacji. Szkice czwarte* (Aneks, Londyn, 1989); tłumacz i autor prac naukowych z historii literatury, socjologii literatury, biografistyki.

Odnaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009).

26 III 1976 – 22 IX 1977 rozpracowywany przez Wydz. III KS MO w ramach SOR krypt. Zima; 21 IX 1978 – 21 IX 1989 przez Wydz. III-1/Wydz. III KS MO/SUSW w ramach KE krypt. Docent.

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)